

Adela Beltran Sancho Artista d'Alcanar

«Vull continuar pintant històries de dones fascinants»

Entrevista

Exposició. Fins al 12 de setembre, a la Sala Àgora de Cambrils, es pot visitar la seva darrera mostra: 'Per amor a la vida. Dones del nostre passat'

DIANA VIZÁN AGUADO
CAMBRILS

Quan era petita, l'Adela ja gaudia dibuixant i pintant. Com ho fa ara, jugava amb els colors, la llum, el volum, les formes... Ho feia, empenya per la curiositat, mentre observava i explorava el seu voltant: el soroll de les onades del mar d'Alcanar, l'olor de les taronges i les llimones del tros dels seus pares... De jove, va estudiar arts gràfiques a la Laboral a Tarragona i es va formar com a dissenyadora gràfica a Barcelona. Més tard, va viure i va treballar a Reus, on va crear la seva empresa de disseny gràfic, Voler volar. Després, va marxar a Barcelona, on ara viu en plenitud: està casada; té una filla; és presidenta de la Fundació Uniques, que es dedica a promoure joves artistes; i pinta, la seva passió.

Nascuda a Alcanar l'any 1973, ara exposa retrats, de grans dimensions, de vuit dones del passat.

Com ha aconseguit fer realitat els seus somnis?

El primer pas per poder fer realitat un somni és somiar. Després cal fer feina a favor d'aquest somni perquè esdevingui real. També és molt important el suport de la família. Un entorn favorable és clau.

Què ha significat ser artista invitada de la temporada 2024-2025 del Palau de la Música Catalana?

És un edifici màgic, extraordinari... i m'omple d'orgull haver-hi exposat. De totes maneres, cada lloc on exposo, com ara la Sala Àgora, té el seu encant i és un nou repte que em fa il·lusió. Per a mi, tots els espais són importants. Tot el camí que he fet fins ara ha estat molt especial.

Què li va motivar a pintar de forma professional?

Vaig començar a pintar dones després de llegir un article de la revista Sàpiens que explicava que l'any 1705 hi va haver una revolució a Barcelona amb les dones

L'artista d'Alcanar Adela Beltran Sancho. FOTO: LUCÍA PERERA

«He volgut plasmar la història d'aquestes dones anònimes en unes teles centenàries, fundes de matalassos que segur que han estat cosides per dones i que hi han dormit dones a sobre»

com a protagonistes. Elles van actuar amb decisió i contundència, fent servir les eines que tenien al seu abast, en saber que el virrei Velasco volia executar presos austríacs. Això em va fer veure que les dones hem estat molt poc protagonistes de la història oficial, tot i, en realitat, haver estat

sempre molt presents i molt potents.

Què li inspira?

M'inspiren les vides de dones del passat. Aquesta última exposició és fruit d'històries que m'han explicat gent del meu voltant: persones grans, la meua mare... I he volgut plasmar la història d'aquestes dones anònimes en unes teles centenàries, fundes de matalassos que segur que han estat cosides per dones i que hi han dormit dones a sobre. I, per tant, tenen molt contingut històric i energètic, a part de l'obra que jo hi pinto a sobre.

Què fa especial la seva obra?

Soc dislèxica i de petita m'impressionava el fet de canviar les lletres de lloc. Així vaig crear el meu propi abecedari, amb què escric el meu diari. Ara, m'agrada explicar la història de les dones que pinto amb aquest llençatge propi que només coneix la persona que compra el quadre.

A més, en cada obra es pot trobar un animal que va formar part de la vida de la dona retratada. I, en cada exposició, al costat de cada quadre gran amb el retrat d'una dona, també n'exposo un de petit, on he pintat un element que li ha sobreviscut.

Què li ha aportat estirar el fil d'heroïnes del passat?

M'ha aportat ganes de continuar estirant aquest fil perquè les dones som persones apassionants, que tenim molt per explicar i, sovint, hem passat desapercebudes. Això no pot ser. Per això, vull continuar pintant històries de dones fascinants.

Com ha anat teixint una xarxa entre les dones que pinta?

Una dona m'ha aportat a una altra. A més, a cada població on exposo trio una dona referent de la història local. Així, ara, he pintat Concepció Montserrat Vidal, una infermera de l'Hospital de Sang de Cambrils.